

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

Ю.О. Томчаковська, Л.В. Строченко,
С.В. Єрмоменко, О.Г. Томчаковський,

ОСНОВИ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ З ФІЛОЛОГІЇ

*Методичні рекомендації для здобувачів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти галузі знань 03 «Гуманітарні науки»
спеціальності 035 «Філологія»*

УДК 811.11:13(067)
О-75

Рекомендовано Навчально-методичною радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 4 від 17 січня 2024 року)

Укладачі:

Томчаковська Ю.О. – завідувачка кафедри іноземних мов, кандидат філологічних наук, доцент (<https://orcid.org/0000-0003-0117-2704>);

Строченко Л.В. – професор кафедри іноземних мов, доктор філологічних наук, доцент (<https://orcid.org/0000-0003-3619-3484>);

Єрмоєнко С.В. – доцент кафедри іноземних мов, кандидат філологічних наук, доцент (<https://orcid.org/0000-0002-8145-9483>);

Томчаковський О.Г. – доцент кафедри прикладної лінгвістики, кандидат філологічних наук, доцент (<https://orcid.org/0000-0001-6586-8095>)

Рецензенти:

Дребет В.В. – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри німецької філології та методики навчання німецької мови Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Прима В.В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземної філології та перекладу Державного торговельно-економічного університету

Основи написання курсової роботи з філології : методичні рекомендації для
О-75 здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія» / уклад. Ю.О. Томчаковська, Л.В. Строченко, С.В. Єрмоєнко, О.Г. Томчаковський ; Нац. ун-т «Одеська юридична академія». – Університетська книга, 2024. – 32 с.

ISBN 978-617-521-064-2

Методичні рекомендації «Основи написання курсової роботи з філології» призначені для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія». Мета рекомендацій полягає в описі та ознайомленні здобувачів вищої освіти з основоположними принципами виконання і написання наукової роботи з філології. Методичні рекомендації окреслюють як загальну методологію наукової роботи, так і конкретні змістовні та технічні вимоги до курсових робіт з філології.

УДК 811.11:13(067)

© Національний університет
«Одеська юридична академія», 2024

© Ю.О. Томчаковська, Л.В. Строченко,
С.В. Єрмоєнко, О.Г. Томчаковський, 2024

ISBN 978-617-521-064-2

ЗМІСТ

Вступ	4
Розділ 1. Загальні вимоги до змісту та оформлення курсової роботи	5
1.1. Організація роботи здобувача вищої освіти під час написання курсової роботи.....	5
1.2. Зміст та структура курсової роботи	7
1.3. Оформлення курсової роботи та її захист	10
Розділ 2. Методологія наукового дослідження в галузі філології	13
2.1. Наукові парадигми в лінгвістиці.....	13
2.2. Методи лінгвістичних досліджень	17
Список рекомендованої літератури	23
Додаток 1	
Зразок оформлення титулу курсової роботи	24
Додаток 2	
Вимоги до оформлення списку літератури.....	25
Додаток 3	
Короткий українсько-англійський словник наукових термінів	28

ВСТУП

Методичні рекомендації «Основи написання курсової роботи з філології» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія» укладено відповідно до Положення про курсові роботи здобувачів вищої освіти Національного університету «Одеська юридична академія» (URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-education-ukr/7888-polozhennya-pro-kursovi-roboti>).

Згідно з освітньою програмою «Англійська мова, німецька мова (переклад включно)» та відповідним навчальним планом написання курсової роботи передбачено на 3 та 4 курсах (6 і 8 семестри). Курсова робота у 6 семестрі виконується в рамках навчальної дисципліни «Стилістика», а у 8 семестрі виділена в окремий освітній компонент та передбачає синтез знань, умінь та навичок, які здобувачі вищої освіти отримали під час вивчення навчальних дисциплін зі структурної та комунікативної лінгвістики, а також перекладознавства. Курсова робота може бути написаною українською або англійською мовами. Захист курсової роботи відбувається тією мовою, якою написано роботу.

Методичні рекомендації складаються з двох розділів. Перший з них містить загальні вимоги до змісту, структури та оформлення курсової роботи. Розділ 2 присвячено огляду наукових парадигм в лінгвістиці, в межах яких відбувається дослідження, та висвітленню основних методів лінгвістичного аналізу. У додатках наведено зразок оформлення титулу курсової роботи, приклади оформлення списку літератури та перелік основних наукових термінів, релевантних для написання курсової роботи, українською мовою та їх англійські еквіваленти.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ ТА ОФОРМЛЕННЯ

КУРСОВОЇ РОБОТИ

1.1. Організація роботи здобувача вищої освіти під час написання курсової роботи

Курсові роботи в рамках лінгвістичних навчальних дисциплін передбачені навчальним планом та освітньою програмою. Їхнє призначення полягає в тому, щоб, по-перше, закріпити та вдосконалити знання теорії за рахунок самостійного вивчення джерел, і, по-друге, залучити здобувачів вищої освіти до дослідницької роботи в процесі вирішення конкретної наукової проблеми.

Метою написання та захисту курсової роботи є творче вивчення та самостійне вирішення однієї чи кількох проблем лінгвістики, теорії та практики перекладу, методики викладання іноземних мов тощо на основі узагальнення матеріалів спеціальної літератури, дослідження виконаних перекладів відповідно до заявленої теми, дослідження проблем, пов'язаних з теорією та практикою міжкультурної комунікації та ін.

Завдання курсової роботи:

- систематизація, закріплення та розширення знань, здобутих у процесі вивчення теорії іноземних мов, зокрема, перекладу та міжкультурної комунікації;
- застосування цих знань під час вирішення конкретних наукових та практичних завдань у межах теми курсової роботи;
- розвиток навичок самостійної роботи, оволодіння методикою наукового дослідження при вирішенні проблем, що розглядаються в курсовій роботі.

Для надання консультативної допомоги у вирішенні зазначених цілей та завдань за кожним здобувачем вищої освіти закріплюється науковий керівник з числа професорсько-викладацького складу кафедри, сфера наукових інтересів якого близька до обраної теми курсової роботи.

Курсова робота повинна:

- містити рішення досліджуваної проблеми, що відноситься до галузі лінгвістики, зокрема, теорії та практики перекладу та міжкультурної комунікації;
- відрізнятися аналітичним підходом до розглянутої проблеми;
- мати належним чином оформлений бібліографічний апарат;
- бути написаною літературною мовою та правильно оформленою.

У курсовій роботі має бути представлений короткий огляд літератури з досліджуваної теми, висвітлено різні точки зору щодо дискусійних питань, які є дотичними до теми роботи, сформульовано власну обґрунтовану думку автора.

Етапи написання курсової роботи

Після вибору теми та отримання консультації у наукового керівника необхідно продумати загалом основні етапи майбутньої роботи та співвіднести ці етапи з наявним часом.

Перший етап пов'язаний із роздумом над темою, ознайомленням з рекомендованою літературою, пошуком додаткових джерел. Сюди відноситься і складання загального плану курсової роботи, яка традиційно повинна включати вступ, основну частину, що складається з декількох самостійних розділів, висновки, список використаної літератури і, якщо необхідно, додаток.

Другий етап – виконавський. Він пов'язаний з вивченням джерел, зіставленням концепцій з досліджуваної проблеми, вироблення у найзагальнішому вигляді своєї позиції. Під час цього етапу виконується апробація окремих теоретичних положень на конкретному мовному матеріалі або накопичується матеріал для підтвердження існуючих та, можливо, формулювання деяких нових теоретичних узагальнень.

На *третьому етапі* курсова робота набуває закінченого текстуального оформлення. Вибудовуються складові роботи відповідно до її загальної композиції, матеріал кожної частини розташовується в послідовності розглянутих проблем, формулюються необхідні спеціальні та загальні висновки. Саме тепер настає час звірення раніше задуманого загального плану роботи з

отриманими результатами і виконується необхідне уточнення окремих положень дослідження чи корекція формулювань найменувань відповідних розділів.

У процесі роботи з джерелами, а потім під час написання закінчених фрагментів роботи, наприклад, тих, які містять вирішення певної проблеми, так само як і після завершення того чи іншого розділу, необхідно звертатися за консультаціями до наукового керівника. Професійне опонування в процесі дослідницької роботи, що дозволяє уточнити ту чи іншу тезу, підібрати більш вдалий з точки зору доказовості матеріал, змінити або уточнити акценти, завжди доречніше за будь-які справедливі зауваження рецензента щодо тих чи інших недоліків уже завершеного цілісного дослідження.

Отже, підготовка та захист курсової роботи включає етапи:

- вибір теми курсової;
- підбір та первісне ознайомлення з теоретичною літературою з обраної теми;
- складання плану курсової роботи та узгодження його з науковим керівником;
- вивчення відібраної та рекомендованої науковим керівником літератури;
- аналітична обробка фактичного матеріалу у поєднанні з матеріалом літературних джерел;
- написання тексту курсової;
- подання завершеної та оформленої курсової роботи науковому керівнику та отримання його рецензії;
- доопрацювання тексту курсової роботи відповідно до рекомендацій наукового керівника;
- захист курсової роботи.

1.2. Зміст та структура курсової роботи

Структура курсової роботи містить: титульний лист, зміст, вступ, основний текст, висновки, список літератури, додатки (за потреби).

У **вступі** викладається актуальність теми курсової роботи, її мета, загальний зміст розділів, що утворюють основний текст. Слід розкрити основний

зміст роботи у такій послідовності: теоретичне та практичне значення обраної теми курсової роботи, обґрунтування її актуальності, мета та завдання, об'єкт та предмет дослідження, методологічна та теоретична основа курсової роботи, її практична база, короткий огляд структури роботи. Обсяг вступу не повинен перевищувати трьох сторінок друкованого тексту.

Основний текст рекомендується викладати у кількох розділах, загальна кількість яких відображає логічну послідовність виконаного дослідження. Кожен розділ є тематично закінченим цілим. У своїй сукупності два-три розділи основного тексту містять власне дослідницьку частину курсової роботи. У першому розділі, як правило, викладається сучасний стан досліджуваної проблеми, зіставляються існуючі наукові підходи, показується їхня спільність та відмінність. Усвідомлюється основний понятійно-категоріальний апарат, що використовується при вирішенні проблем даної галузі наукових досліджень. Другий і наступні розділи містять можливі варіанти вирішення проблеми, що є в науковій літературі, а також, що обов'язково, наводиться власний матеріал та його опис. Цей матеріал повинен або підтверджувати наявні в науці рішення заявленої проблеми, або уточнювати, або в чомусь спростовувати їх, проте в останньому випадку потрібні переконливі обґрунтування. Кожен розділ завершується короткими висновками, які підсумовують викладений матеріал та містять конкретні результати, що переконливо доводять актуальність проведеного дослідження.

Перший розділ курсової роботи носить, як правило, теоретичний характер. У ньому розкривається сутність проблеми, вивченню якої присвячено курсову роботу, наводиться короткий огляд літератури з обраної теми, критично розглядаються точки зору різних авторів у їхній історичній послідовності та обґрунтовується позиція автора з дискусійних питань теми.

У **другому розділі** курсової роботи має бути розкрито тему дослідження, наведено відповідні аргументи та докази, а на їх основі — висновки та рекомендації автора з теми, що вивчається.

Висновки містять узагальнений виклад отриманих результатів дослідження, що визначають актуальність та новизну роботи. Висновки та пропозиції повинні безпосередньо впливати з аналізу тих чи інших проблем у рамках і самого тексту курсової роботи, бути конкретними та чіткими. Обсяг висновків не повинен перевищувати чотирьох-п'яти сторінок друкованого тексту.

Після висновків наводиться **список літератури**. Відібрану та рекомендовану літературу необхідно вивчити та законспектувати. У процесі вивчення теоретичних джерел слід визначити, під час написання якого конкретного розділу курсової роботи (відповідно до складеного плану) можуть бути використані отримані знання. Така систематизація отриманих знань з урахуванням критичного аналізу відібраного матеріалу дозволяє глибше і всебічно висвітлити основні питання курсової роботи.

Працюючи з літературою необхідно чітко підрозділяти виписки на дослівні цитати (із зазначенням сторінок цитованого джерела) і конспективні (також із зазначенням сторінок відповідного джерела).

Вивчення джерел рекомендується проводити у певній послідовності. Так, щоб отримати загальне уявлення про основні теоретичні проблеми в рамках теми курсової роботи, доцільно починати з вивчення літератури, що розкриває теоретичну сутність питань, що вивчаються. До таких джерел відносяться головним чином енциклопедії, підручники, статті, опубліковані у різних наукових збірниках, матеріали наукових конференцій, монографій. Зазначена послідовність у вивченні джерел дозволяє поступово накопичувати та поглиблювати знання, йти від простого до складного.

Ретельне вивчення джерел бажано провести на початок збору ілюстративного матеріалу, оскільки лише ґрунтовне опрацювання теорії дозволить провести аналітичну оцінку зібраного матеріалу.

При написанні курсової роботи слід спиратися на матеріали, що дозволяють підтвердити чи спростувати ті чи інші положення лінгвістичної теорії. Особливу увагу слід звернути на ті дані, які можуть підтвердити

правильність зроблених у роботі висновків, а також слугувати обґрунтуванням запропонованих автором пропозицій і рекомендацій.

На підставі вивчення теоретичної літератури та систематизації отриманих знань, збору та аналітичної обробки ілюстративного матеріалу можуть бути внесені деякі зміни до початкового варіанту плану курсової роботи. Ці зміни можуть вимагати певну коригування спрямованості дослідження і навіть зміни найменування курсової роботи.

1.3. Оформлення курсової роботи та її захист

Матеріал курсової роботи викладається ясно і логічно з опорою на опрацьований теоретичний та зібраний ілюстративний матеріал на тему дослідження. Усі розділи курсової роботи – розділи, підрозділи – мають бути пов'язані між собою єдністю теми та логікою її розвитку.

Ілюстрація окремих положень курсової роботи матеріалами, запозиченими із джерел, – це можуть бути цитати з наукових праць, довільний виклад окремих положень, розроблених іншими авторами, – повинні супроводжуватися відповідними посиланнями на джерела.

Текст роботи має бути набраний на сторінці з одного боку формату А4. Шрифт Times New Roman розміром 14 пунктів, через 1,5 інтервалу. Текст розміщується на сторінці з такими полями: лівим – 30 мм, правим – 15 мм, верхнім – 20 мм, нижнім – 20 мм.

Курсова робота відкривається титульним листом (див. Додаток 1). Після титульного листа розміщується сторінка змісту, де наводиться перелік заголовків частин курсової роботи та вказуються номери сторінок, з яких вони починаються. Назви розділів у змісті та тексті мають бути однаковими.

Вступ, кожен розділ, висновки, список літератури та додатки починаються з нової сторінки, а наступний підрозділ – відразу після закінчення попереднього.

Текст основної частини курсової роботи поділяють відповідно до затвердженого науковим керівником плану на розділи. Назви розділів наводяться великими буквами. Перенесення слів у заголовках не допускається. Крапки наприкінці заголовків не ставляться. Якщо заголовок складається з двох речень,

їх відокремлюють крапкою. Розділи та підрозділи слід нумерувати арабськими цифрами. Розділи повинні мати порядкову нумерацію в межах тексту за винятком додатків (1, 2, 3 тощо).

Таблиці застосовують для наочності та зручності представлення цифрового матеріалу та узагальненого текстового матеріалу. Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. Кожна таблиця повинна мати назву, яка має точно та коротко відображати її зміст. Назву таблиці не підкреслюють. Назву слід розміщувати посередині над першою частиною таблиці, над іншими частинами таблиці пишуть Продовження табл. __ » із зазначенням номера таблиці.

Праворуч за назвою таблиці пишуть слово «Таблиця» та вказують на порядковий номер (знак "№" перед цифрами не ставиться). Таблиці (крім таблиць у додатках) слід нумерувати арабськими цифрами. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці, розділених точкою, наприклад «Таблиця 2.1» - перша таблиця другого розділу, наприклад:

Таблиця 2.1

Розподіл мовних засобів в компонентах структури рекламного тексту

Компонент тексту	Лексичні засоби	Синтаксичні засоби	Невербальні засоби	У цілому

У процесі оформлення курсової роботи часто використовують наочні ілюстративні матеріали: діаграми, графіки, схеми тощо. Для всіх ілюстрацій прийнято єдине позначення "Рис." (Рисунок), після якого вказують номер рисунка та тематичну назву. Кожну ілюстрацію в роботі (за винятком ілюстрацій додатків) слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу. Номер малюнку складається з номерів розділу та порядкового номера малюнка, розділених крапкою (рис. 1.1).

Наприкінці курсової роботи наводиться список використаної літератури, а в тексті вказується у квадратних дужках порядковий номер джерела у цьому

списку та номер сторінки, на якій розміщено відповідний матеріал або цитований фрагмент тексту, наприклад, [2, с. 21] або [2, с. 21-22]. Якщо посилання робиться на літературне джерело, але цитата з нього не наводиться, то квадратних дужках вказується лише його порядковий номер у списку використаної літератури – [2]. Пропонований порядок оформлення посилань дозволяє уникнути повторення назв джерел при багаторазовому їх використанні тексті курсової роботи.

Наявність численних посилань у тексті курсової роботи свідчить про глибину дослідження проблеми та наукову сумлінність автора. Запозичення матеріалів із робіт інших авторів без оформлення відповідних посилань є некоректним та неприпустимим.

У списку використаної літератури необхідно вказати всі вихідні дані літературних джерел у послідовності: прізвища та ініціали авторів, назва, місце видання, назва видавництва, рік видання та кількість сторінок. Літературні джерела мають бути розташовані в алфавітному порядку спочатку кирилицею, потім латиницею. Зразок оформлення списку використаної літератури наведено у Додатку 2.

Після списку використаної літератури розміщуються додатки, що містять ілюстративний матеріал – схеми, таблиці тощо. Сторінки курсової роботи та додатків мають бути пронумеровані.

Курсова робота має бути надрукована і переплетена. **Обсяг курсової роботи може бути щонайменше тридцять сторінок друкованого тексту (крім додатків).**

Повністю закінчена та оформлена курсова робота надається на рецензію науковому керівнику. Після отримання відгуку наукового керівника на його вимогу та відповідно до його зауважень проводиться доопрацювання тексту курсової роботи.

Порядок захисту курсової роботи встановлюється кафедрою.

Курсову роботу захищають тією мовою, якою вона написана. Це рішення приймається здобувачем освіти після погодження з науковим керівником.

РОЗДІЛ II

МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ У ГАЛУЗІ ФІЛОЛОГІЇ

2.1. Наукові парадигми в лінгвістиці

Вибір теми курсової роботи автоматично призводить до обрання наукової парадигми (або синтезу декількох), в межах якої буде виконуватись дослідження.

Наукова парадигма в лінгвістиці – це загальна концептуальна рамка, яка визначає основні підходи, методи та принципи, які використовуються у вивченні мови. Вона визначає основні питання, які досліджуються, і визначає, які методи та доказові підходи використовуються для отримання знань про мову.

Наукова парадигма в лінгвістиці включає в себе теоретичні концепції, які визначаються шляхом устанавлення основних понять, принципів та методів дослідження. Ці концепції визначаються на основі наукових теорій, даних та досліджень, що стосуються мови. Наукова парадигма в лінгвістиці також визначає, які підходи та методи використовуються для збору та аналізу даних, встановлення закономірностей та формулювання теоретичних пояснень. Вона включає в себе такі підходи, як синтез, аналіз, порівняння, експеримент та інші.

Наукова парадигма дозволяє встановити наукові принципи та методи, які забезпечують об'єктивність та достовірність досліджень мови. Вона також визначає основні напрямки розвитку лінгвістики та сприяє формуванню нових теорій та концепцій.

Вся історія лінгвістики може бути представлена як послідовна зміна домінування наступних наукових парадигм [8].

Порівняльно-історична наукова парадигма в лінгвістиці ґрунтується на порівнянні різних мов або мовних явищ з метою виявлення схожості і відмінностей між ними та встановлення закономірностей їх розвитку в часі. Цей підхід передбачає аналіз мовних структур, звуків, граматики, лексики та інших аспектів мови у різних мовах і на різних етапах їх розвитку. Він допомагає встановити спільні корені та етимологію слів, реконструювати мовні системи

попередніх етапів розвитку мови, виявити зв'язки між різними групами мов та встановити їх родинні зв'язки.

Порівняльно-історична наукова парадигма також допомагає установити закономірності та тенденції в розвитку мови, виявити вплив історичних подій, культурних та соціальних факторів на мову. Вона є важливим інструментом для вивчення мовної еволюції та реконструкції мовних систем. Порівняльно-історична наукова парадигма використовує різні методи, включаючи аналіз текстів, етимологію, фонетичний та граматичний аналіз і реконструкцію мовних систем. Вона також використовує історичні джерела, такі як писемні пам'ятки, архівні документи та інші матеріали, що дозволяють вивчати старіші стадії розвитку мови.

Порівняльно-історична наукова парадигма має велике значення для розуміння мовного розвитку, формування мовних родин, встановлення зв'язків між різними мовами та вивчення етимології слів. Вона допомагає визначити спільні мовні риси та встановити історичні зв'язки між мовами, що сприяє глибокому розумінню мови як системи та її еволюції.

Системно-структурна наукова парадигма в лінгвістиці є однією з основних парадигм вивчення мови. Вона базується на теорії, що мова є системою, яка складається з взаємопов'язаних елементів і правил, і що ці елементи та правила формують структуру мови. Цей підхід передбачає аналіз структури мови, включаючи фонетику, морфологію, синтаксис, семантику та інші аспекти. Він досліджує взаємозв'язки та взаємодію різних рівнів мови, а також виявляє закономірності та принципи, що керують мовними явищами.

Системно-структурна наукова парадигма використовує методологію структурного аналізу, який дозволяє розкрити внутрішню організацію мовної системи. Цей підхід передбачає виділення мовних одиниць та їх класифікацію, а також визначення правил та закономірностей, які регулюють їх використання.

Системно-структурна наукова парадигма також використовує методи формалізації та моделювання мовної системи. Це означає, що мовні явища

можуть бути представлені у вигляді математичних моделей, діаграм, таблиць та інших графічних зображень.

Ця парадигма є важливою для розуміння структури та функціонування мови, а також для розвитку комп'ютерних систем машинного перекладу та обробки природної мови. Вона також допомагає виявити універсальні закономірності та принципи, що характеризують всі мови, а також встановити взаємозв'язки між різними рівнями мови.

Комунікативна парадигма в лінгвістиці зосереджується на вивченні мови як засобу комунікації та спілкування між людьми. Цей підхід передбачає аналіз мовленнєвої діяльності, включаючи розуміння мовних актів, інтеракції та контексту. Він досліджує, як мова використовується для передачі інформації, вираження почуттів та думок, створення соціальних зв'язків та спілкування.

Комунікативна парадигма використовує прагматичний підхід, що означає вивчення мови в контексті її використання та взаємодії між співрозмовниками. Вона досліджує, як мовні висловлювання впливають на сприйняття, розуміння та інтерпретацію інших людей. Комунікативна парадигма також вивчає мовну компетенцію та мовні стратегії, які люди використовують для досягнення комунікативних цілей. Вона досліджує різні аспекти мовленнєвої діяльності, такі як вживання мови в різних контекстах, адаптація мови до співрозмовника та використання невербальних засобів комунікації. Саме в межах цієї парадигми розвинулась лінгвістика тексту, яка вивчає текст як основну одиницю комунікації. Вона досліджує структуру тексту, його синтаксичні та семантичні властивості, а також способи організації інформації в тексті. Лінгвістика тексту також вивчає текстові стратегії та тактики, що використовуються для досягнення комунікативних цілей.

Дослідження в галузі лінгвістики тексту включають аналіз різних типів текстів, таких як наукові статті, літературні твори, рекламні тексти, політичні промови тощо. Лінгвістика тексту вивчає також мовні засоби, які використовуються для створення тексту, такі як лексика, граматика, стилістика тощо.

Одним з основних питань, що вивчає лінгвістика тексту, є зв'язок між текстом та контекстом. Контекст включає в себе ситуацію спілкування, знання та очікування співрозмовників, культурні норми тощо. Лінгвістика тексту досліджує, як текст взаємодіє з контекстом і як це впливає на сприйняття та розуміння тексту.

Лінгвістика тексту є важливою для розуміння мовного спілкування та комунікації. Вона допомагає вивчити, як мова використовується для передачі інформації, вираження почуттів та думок, створення соціальних зв'язків та спілкування. Дослідження в цій галузі також можуть бути корисними при аналізі та вдосконаленні комунікативних навичок.

Когнітивна наукова парадигма в лінгвістиці зосереджується на вивченні мови як когнітивного феномену, тобто як процесу мислення та сприйняття. Цей підхід передбачає аналіз когнітивних процесів, які лежать в основі мовного сприйняття, розуміння та використання мови. Він досліджує, як люди організовують та обробляють мовну інформацію, як вони створюють та розуміють мовні структури та як мова впливає на наше мислення та сприйняття світу.

Когнітивна наукова парадигма використовує підходи та методи, які базуються на психології та когнітивних науках. Вона вивчає такі аспекти мови, як мовна категоризація, метафора, когнітивні структури та процеси, які лежать в основі мовного розуміння та використання.

Ця парадигма є важливою для розуміння мовного сприйняття та розуміння, а також для вивчення мовного розвитку та зміни. Вона допомагає виявити когнітивні універсалиї, тобто загальні закономірності та принципи, які характеризують всі мови. Вона також допомагає розкрити взаємозв'язки між мовою, мисленням та культурою.

Після визначення, в межах якої наукової парадигми буде проведено дослідження за темою курсової роботи, слід обрати відповідну методiku його виконання.

2.2. Методи лінгвістичних досліджень

Загальні методи наукових досліджень.

Загальнонаукові методи включають *аналіз, синтез, індукцію, дедукцію, аналогію, порівняння, спостереження, моделювання, гіпотеза*.

Аналіз – розчленування цілісного предмета на складові частини (сторони, ознаки, властивості або відносини) з метою їхнього всебічного вивчення. Цей метод є основою аналітичного методу дослідження. Різновидами аналізу є класифікація та періодизація.

Синтез – з'єднання раніше виділених частин (сторін, ознак, властивостей або відносин) предмета в єдине ціле. Результатом синтезу є нове утворення, властивості якого є не лише зовнішнім поєднанням властивостей компонентів, а й результатом їх внутрішньої взаємозв'язку і взаємозалежності.

Аналогія – це спосіб отримання знань про предмети і явища на підставі того, що вони мають схожість з іншими, міркування, в якому з подібності об'єктів, що вивчаються, в деяких ознаках робиться висновок про їх схожість і в інших ознаках.

Дедукція – це спосіб отримання знань про предмети і явища на підставі переходу від загального умовиводу до конкретного.

Індукція – метод дослідження та спосіб міркування, в якому загальний висновок робиться на основі окремих випадків.

Порівняння – це метод дослідження, який використовується в різних наукових галузях, включаючи лінгвістику. Він дозволяє виявити схожі та відмінні риси між об'єктами або явищами, що досліджуються. У лінгвістиці порівняння використовується для аналізу мовних систем, мовних явищ та мовленнєвих актів. Наприклад, дослідники можуть порівнювати мовні структури різних мов, щоб виявити спільні риси та відмінності між ними. Вони також можуть порівнювати мовні варіанти або діалекти в межах однієї мови, щоб вивчити їх особливості.

Спостереження – метод дослідження, який використовується для збору і аналізу даних шляхом безпосереднього спостереження за об'єктом чи явищем, що досліджується. Цей метод дозволяє отримати об'єктивну інформацію про

поведінку, взаємодію та характеристики об'єкта без втручання дослідника. У лінгвістиці спостереження може використовуватися для вивчення мови та мовного спілкування. Дослідники можуть спостерігати за мовними взаємодіями, записувати розмови або моніторити мовну поведінку у різних контекстах. Це дозволяє виявити мовні структури, способи використання мови та соціальні аспекти комунікації.

Моделювання – це метод дослідження, який використовується для створення спрощених або абстрактних представлень реальних об'єктів чи явищ. Цей метод дозволяє дослідникам вивчати та розуміти складні системи шляхом створення моделей, які можуть бути аналізовані. У лінгвістиці моделювання може використовуватися для вивчення мови та мовного спілкування. Дослідники можуть створювати моделі мовних систем, щоб вивчити їх структуру та функціонування. Наприклад, моделювання може використовуватися для вивчення фонетичних аспектів мови, синтаксичних правил або семантики.

Гіпотеза – метод дослідження, який використовується для формулювання припущень або передбачень про зв'язки або закономірності між явищами, що досліджуються. Гіпотеза є основою для проведення дослідження та перевірки його наукової обґрунтованості. У лінгвістиці гіпотези можуть бути використані для вивчення різних аспектів мови та комунікації. Наприклад, дослідники можуть сформулювати гіпотезу про вплив певного мовного фактора на розуміння тексту або про відношення між мовними засобами та соціальними нормами. Гіпотези можуть бути спрямовані на вивчення семантики, синтаксису, фонетики, прагматики та інших аспектів мови. Гіпотеза ставиться на основі попередніх досліджень, теоретичних концепцій або спостережень. Вона має бути перевірена та підтверджена або спростована.

Спеціальні лінгвістичні методи досліджень.

Порівняльно-історичний метод базується на порівнянні лексичних, фонетичних, морфологічних та синтаксичних особливостей мовних систем. Дослідники порівнюють мовні одиниці, такі як слова, фонemi або граматичні конструкції, у різних мовах з метою виявлення спільних та відмінних рис. Крім

порівняння мовних систем, порівняльно-історичний метод також вивчає історичний розвиток мов. Дослідники аналізують зміни в мовних системах протягом часу та встановлюють зв'язки між різними стадіями розвитку.

Зіставний метод є одним з основних методів дослідження в контрастивній лінгвістиці, який використовується для порівняння двох чи більше мов з метою виявлення схожостей та відмінностей між ними. Цей метод дозволяє вивчати взаємодію мовних систем та виявляти вплив однієї мови на іншу. Зіставний метод включає аналіз лексичних, фонетичних, морфологічних та синтаксичних особливостей мовних систем. Дослідники порівнюють мовні одиниці, такі як слова, фонеми, морфеми чи граматичні конструкції, у різних мовах з метою виявлення подібних та відмінних рис. Наприклад, вони можуть порівнювати фонетичні правила, способи утворення слів або синтаксичні структури. Зіставний метод також використовується для вивчення впливу однієї мови на іншу.

Дистрибутивний аналіз в лінгвістиці є методом дослідження, який використовується для вивчення семантичних та синтаксичних відношень між словами на основі їх контекстуального розподілу. Цей метод базується на ідеї, що значення слова можна визначити через його використання в різних лінгвістичних контекстах. Дистрибутивний аналіз передбачає збір та аналіз великої кількості текстів для вивчення частотності та сполучуваності слів. Дослідники аналізують, з якими словами чи групами слів дане слово сполучається, та встановлюють закономірності у їх взаємодії. Наприклад, можна досліджувати, з якими дієсловами вживається певне іменникове слово або які приклади вживання дієслів зустрічаються у певних контекстах. Дистрибутивний аналіз допомагає встановити семантичні та синтаксичні властивості слів та вивчати їх значення та використання в мові. Наприклад, на основі дистрибутивного аналізу можна виявити семантичні класи слів або встановити, які слова частіше вживаються разом у певних конструкціях. Це може мати значення для вивчення лексикології, семантики, фразеології та інших аспектів мови.

Компонентний аналіз в лінгвістиці є методом дослідження, який використовується для розкриття структури та функціонування мовних одиниць. Цей метод дозволяє розбити мовні одиниці на складові компоненти та аналізувати їх взаємодію та внутрішні властивості. Компонентний аналіз включає декомпозицію мовних одиниць, таких як слова, фрази або речення, на складові компоненти. Дослідники аналізують, які елементи складають ці мовні одиниці та як вони взаємодіють між собою. Наприклад, можна аналізувати структуру слова на основі його морфем та вивчати, які морфеми формують його значення та граматичні характеристики. Компонентний аналіз також включає вивчення семантичних та синтаксичних відношень між компонентами мовних одиниць. Дослідники аналізують, які значення виражають окремі компоненти та як вони поєднуються для створення більших мовних одиниць. Компонентний аналіз допомагає розкрити структуру та організацію мовної системи. Він дозволяє виявити закономірності у взаємодії мовних компонентів та розуміти їх роль у формуванні значень та граматичних характеристик. Це може мати значення для вивчення мовної структури, граматики, семантики та інших аспектів мови. Одним з переваг компонентного аналізу є його системність та універсальність. Він може бути застосований до різних мовних систем та допомагає розкрити загальні принципи функціонування мови. Крім того, компонентний аналіз дозволяє розглядати мову як систему складових елементів, що сприяє розумінню її внутрішньої структури та організації.

Контекстуально-інтерпретаційний метод в лінгвістиці є методом дослідження, який зосереджується на вивченні мовних одиниць у контексті їх вживання та інтерпретації. Цей метод дозволяє розуміти, як мовні одиниці набувають значень та як їх вживання залежить від контекстуальних факторів. Контекстуально-інтерпретаційний метод передбачає аналіз текстів та мовних утворень з метою розкриття значень слів, фраз та речень у конкретних контекстах. Дослідники звертають увагу на роль синтаксичних та семантичних відношень, а також на взаємодію мовних одиниць з іншими елементами тексту. Наприклад, можна досліджувати значення дієслів у різних контекстах та вивчати,

як вони змінюються залежно від ситуації. Контекстуально-інтерпретаційний метод допомагає розкрити різні аспекти мови, такі як полісемія, метафора, іронія та інші стилістичні засоби.

Метод наративного аналізу поєднує у собі здобутки семіотики, літературознавства і лінгвістики тексту і становить собою аналіз структур текстів-оповідей та їх співвідношення зі структурами дискурсу.

Концептуальний аналіз в лінгвістиці є методом дослідження, який зосереджується на вивченні концептів або понять, що лежать в основі мовних структур та значень. Цей метод дозволяє аналізувати та розкривати смислові зв'язки та взаємодію між концептами в мові. Концептуальний аналіз передбачає вивчення семантичних мереж, які відображають структуру та взаємозв'язки між концептами. Дослідники аналізують, які концепти використовуються в мові та як вони організовані. Наприклад, можна аналізувати концепти часу, простору, кількості, відношень тощо та вивчати, як вони використовуються для вираження різних значень та взаємозв'язків. Концептуальний аналіз також включає вивчення когнітивних моделей та концептуальних метафор. Дослідники аналізують, які концепти є базовими та як вони використовуються для створення різних метафоричних виразів та образів. Наприклад, можна досліджувати концепт ЧАС та вивчати, як він використовується для вираження різних концептуальних метафор, наприклад "час - гроші" або "час - ріка".

Кількісний метод в лінгвістиці є методом дослідження, який використовує числові дані та статистичні методи для аналізу мовних явищ. Цей метод передбачає збір та аналіз великих обсягів мовних даних з метою виявлення закономірностей та встановлення кількісних залежностей. Кількісний аналіз може використовуватися для дослідження різних аспектів мови, таких як лексика, граматики, фонетика, стилістика та інші. Наприклад, дослідники можуть аналізувати частотність вживання певних слів чи фраз у текстах, вивчати розподіл звуків у мовленні, аналізувати граматичні структури речень та інші мовні явища. Кількісний аналіз допомагає встановити об'єктивні закономірності

та тренди у мовному матеріалі. Він дозволяє робити узагальнення на основі великої кількості даних та перевіряти гіпотези за допомогою статистичних методів. Крім того, кількісний аналіз може бути використаний для порівняння різних мовних систем та вивчення універсальних принципів мови. Одним з переваг кількісного аналізу є його об'єктивність та повторюваність. Він дозволяє дослідникам повторювати та перевіряти результати дослідження з використанням тих самих методів та даних. Крім того, кількісний аналіз може бути застосований до різних мовних систем та допомагає розуміти загальні принципи функціонування мови.

Рекомендований перелік джерел

1. Карпенко Ю.О. Вступ до мовознавства : підручник. К., 2006. 336 с.
2. Конкретно-наукові методи лінгвістичних досліджень: методичні рекомендації / уклад. Алексенко С.Ф. Суми : СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2020. 44 с.
3. Кочерган М.П. Загальне мовознавство : підручник. К., 1999. 288 с.
4. Мартинюк А. П. Основи наукових досліджень у лінгвістиці : навч.- метод. посіб. Харків, 2007. 40 с.
5. Матузкова О.П., Єрмоменко С.В. Основи написання магістерської наукової роботи з перекладознавства: методичний посібник. 3-е вид., випр. і допов. Одеса, 2021. 110 с.
6. Положення про курсові роботи здобувачів вищої освіти Національного університету «Одеська юридична академія». 2022. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-education-ukr/7888-polozhennya-pro-kursovi-roboti> (дата звернення: 15.12.2023)
7. Приклади оформлення бібліографічних посилань (ДСТУ 8302:2015). URL: <http://izmail.maup.com.ua/biblioteka/akademichna-dobrochesnist2/dstu-8302-2015/prikladi-oformlennya-bibliografichnih-posilan-dstu-8302-2015> (дата звернення: 15.12.2023).
8. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник. Полтава : Довкілля-К, 2008. 712 с.
9. Чорновол-Ткаченко О. О. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 156 с.
10. Parker J. Principles of scientific research. 7th ed. London : Editorial, 2017. 301 p.

Додаток 1

Зразок оформлення титулу курсової роботи

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

Факультет цивільної та господарської юстиції

Кафедра іноземних мов

Реєстр. № _____

Дата _____

КУРСОВА РОБОТА

На тему: «Назва українською мовою»

“Назва англійською мовою”

Студентки _ курсу __ потоку __ групи

рівень освіти перший (бакалаврський)

галузь знань 035 «Філологія»

спеціальність 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша - англійська»

ПІБ

Керівник

Кількість балів: _____

Члени комісії: _____

Одеса – 2024

Додаток 2

Вимоги до оформлення списку літератури

Список літератури оформлюється в алфавітному порядку відповідно до вимог «ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання». Спочатку наводяться джерела кирилицею, потім – латиницею, нумерація наскрізна.

Книга одного автора

Пономарів О. Д. Культура слова: мовностилістичні поради. 2-ге вид., стер. Київ : Либідь, 2001. 240 с.

Браун Д. Код да Вінчі. Харків : КСД, 2006. 478 с.

Parker J. Principles of scientific research. 7th ed. London : Editorial, 2017. 301 p.

Книга двох або трьох авторів

Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. Київ : Вид. дім Дмитра Бураго, 2008. 336 с.

Wilson D., Lister P., Andrews A. Modern surgery. Manchester : MAN, 2011. 240 p.

Книга чотирьох і більше авторів

Сучасна українська мова / О. М. Григор'єв та ін. 3-тє вид., перероб. Київ : Либідь, 2005. 488 с.

Referencing styles / G. R. Edwards et al. Los Angeles : International Publishing, 2010. 280 p.

Книга без зазначення автора (з редактором тощо)

Мінералогічний словник / уклад.: В. С. Білецький, В. Г. Омельченко, Г. Д. Горванко. Маріуполь : Сх. вид. дім, 2016. 488 с.

Routledge handbook of international statebuilding / ed. by D. Chandler, T. D. Sisk. London : Routledge, 2013. 448 p.

Книга – окремий том (частина) багатотомного видання

Етимологічний словник української мови : у 7 т. / уклад.: Р. В. Болдирєв та ін. Київ : Наук. думка, 1989. Т. 3 : Кора-М. 552 с.

Частина книги (розділ тощо)

Goehr L. The concept of opera. *The Oxford handbook of opera* / ed. by H. M. Greenwald. Oxford, 2014. P. 92—136.

Стаття (публікація) в періодичному виданні

Зайцева О. М. Варіантність у родовій категоризації іменників: (на матеріалі мовлення сучас. укр. телебачення). *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія «Філологія»*. 2018. Т. 21, № 1. С. 121-130.

Строченко Л.В., Єрмоменко С.В. Концептуальне поле GENIUS в англійській мові (структурний аспект). *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Випуск 26. Том 2. С. 111-115. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.26.2.20>

Chua N. Y., Lundbye J. Endovascular catheter as a rewarming method for accidental hypothermia. *Therapeutic hypothermia and temperature management*. 2012. Vol. 2, no. 2. P. 89–91. URL: <https://doi.org/10.1089/ther.2012.0001> (date of access: 06.05.2020).

Електронний ресурс

Київський національний університет імені Тараса Шевченка. URL: <http://www.univ.kiev.ua/> (дата звернення: 05.11.2019).

APA Style Introduction. *Purdue University*. URL: https://owl.purdue.edu/owl/research_and_citation/apa_style/apa_style_introduction.html (date of access: 09.06.2020).

Дисертація

Герасименко Ю. А. Рецепція української історії в західноєвропейській прозі кінця XX – початку XXI століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.05. Бердянськ, 2018. 259 с.

Автореферат дисертації

Заяць А. Є. Міське суспільство Волині XVI – першої половини XVII ст. : автореф. дис. ... д-ра іст. наук : 07.00.01. Львів, 2019. 39 с.

Матеріали конференції

Святецька А. В. Діалектизми у повісті М. Коцюбинського «Тіні забутих предків» : семантико-стилістичний аспект. *Стратегії розвитку та пріоритетні*

завдання філологічних наук : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 19—20 жовт. 2018 р. / Класич. приват. ун-т. Запоріжжя, 2018. С. 19—23.

Строченко Л.В. Сучасні напрями лінгвоконцептології. *Міжнародна науково-практична конференція «Мова у світлі класичної спадщини та сучасних парадигм»*. 13-14 березня 2020 р. Львів: ЛОГОС, 2020. С. 90-94.

Закон, нормативний акт

Про забезпечення функціонування української мови як державної : Закон України від 25.04.2019 р. № 2704-VIII : станом на 19 квіт. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 11.06.2020) [7].

Додаток 3

Короткий українсько-англійський словник наукових термінів

Актуальність теми – перекладаючи слово актуальність, не використовуйте слова типу actuality, topicality, які хоча й наводяться у деяких словниках як еквіваленти слова *актуальність*, але для англійців звучать неідіоматично. Краще перекладати: The relevance/importance of this work...; This work is relevant /important because...

Актуальний – relevant, urgent, pressing, important, to the point, але не actual (хибний друг перекладача).

Апробація роботи – approbation.

Аргумент – reasons, convictions.

Безумовно – clearly, obviously, але не unconditionally.

Більше/менше: у два/три рази більше – twice / three times as many / as much. У півтора рази менше – half as much again / half again as many. Проблеми найчастіше виникають зі словом *менше*. Можна перекласти і як one half, one third, можна звернутися і до процентного вираження: In this article the number of complex sentences dropped by half / by fifty percent. У півтора рази менше – half as much / many.

Беручи до уваги, враховуючи – bearing in mind, considering. Варіант перекладу – version (якщо мова йде про цілий текст), translation, way of translating, possibility (якщо мова йде про окреме слово або словосполучення). Також скорочений варіант – a shortened version; початковий варіант – the original version; варіанти слова – variant forms of a word. Справа в тому, що англійське слово variant дуже рідко адекватно українському слову варіант (у значенні одного з набору можливостей, які пропонуються для розгляду) і ближче до українського модифікація, тип, вид, різновид.

В галузі – in the domain of..., in the sphere of..

Відповідати вимогам – to confirm the requirements.

Відповідати меті – to suit the purpose.

Відповідний, відповідати – найчастіше ці слова автоматично перекладаються як corresponding, to correspond. Однак, як зазначають автори словників, насправді набагато кращим англійським еквівалентом є appropriate і relevant, а для дієслова – to be consistent with

Визначається – is defined.

Визначальна риса – defining feature.

Викликати труднощі при (перекладі) – to produce difficulties for...

Виконувати функцію – to fulfil the function.

Випадкова вибірка – random selection.

Вирішити проблему – to resolve the problem.

Висловити ідею – suggest/ propose that, але не expressed the idea.

Виходячи із припущення – to proceed from the assumption.

Виходячи з цього – hence.

Вносити вагомий вклад у – to make a valuable/significant/ contribution to

Вплив на – the impact of... on...

Всебічно – in all-round view, as a whole, in one's entirety

Всебічний, вичерпний аналіз – extensive, comprehensive analysis

В цілому – in all, all in all, in toto (Latin).

Вчені – scholars, academics, thinkers, scientists

Ґрунтується на – rests on, is based on.

Даний –...this, the. Given вживається в основному у математиці та техніці в значенні „певний”. У даному випадку – in this (particular) case; на даному етапі – at this stage, в даний момент – at this time.

Достатньо сказати – suffice it to say that.

Достовірний – meaningful, reliable, credible.

Доцільний – appropriate –We find it appropriate/ advisable to keep to/maintain/ to note.

Завдання дослідження – не лише task, але й goal, objective, problem.

Загальноприйнята точка зору – a generally assumed point of view.

Займати особливе місце – to stand out.

Здійснюється на основі – is undertaken/ is carried out/ is done on the basis of

З метою – зазвичай опускається, передається інфінітивом, прийменником for.

З одного боку – for one thing.

З точки зору – as regards, concerning, from a standpoint. З нашої точки зору – in our opinion, as we see it

Іншими словами – to put it differently.

Комплексний характер – complex character (складний підхід – comprehensive, far-ranging approach).

Конкретизувати – to be more specific about something, to specify.

Конкретний – actual, definite, specific, practical (краще, ніж concrete).

Коло, комплекс проблем – a set/ range/ number, але не circle.

Курсова робота – course/ term paper.

Матеріал дослідження – the scope/ volume of the investigated material; the material/ matter under investigation.

Мета дослідження – the aim, objective, goal of the research

Мова йде про – I am (we are) referring to...або this is a...

На основі –...based on, supported by: Perceptive analysis, using considered choice of research methods, supported by critical review of relevant literature,...

Напрямок роботи/дослідження – aspects of work, avenues/ areas of research (direction – у цих випадках переклад невдалий).

Науковий – academic, scholarly.

Науковий керівник – thesis adviser/ term paper adviser.

Не вимагає пояснення – to be self-explanatory.

Не входить до рамок дослідження – to lay beyond the scope of research.

Незаперечним є –...seem indisputable/ clear; what is unquestionable

Незважаючи на – notwithstanding something.

Не має на меті торкатися – intended not to deal with.

Не менш значимими – just as important, equally important, але не no less important.

Новизна – innovation – something such as a new idea, method or system that has never been thought of before, especially one that is better than previous ones

Обґрунтувати – to explain, to give/offer reasons/ arguments.

Об'єктивний – objective: an objective approach, objective fact, objective evidence (об'єктивні дані), objective opinion. Але є й інші варіації: об'єктивна оцінка – an impartial assessment; об'єктивне ставлення – unbiased/fair-minded attitude; об'єктивно кажучи – in fairness; заради об'єктивності слід визнати – in all fairness, one has to recognize...

Обумовлюватися – result from, spring/arise/stem/derive from (to be conditioned by вживається в основному при перекладі науковотехнічних текстів)

Основна думка твору – the author's message.

Особлива увага була приділена – particular attention was paid to.

Очевидно – it is self-evident that.

Піддано (аналізу) – to subject to analysis.

Підкреслює – emphasizes, stresses, underlines.

Підтвердити – to state again, to stress.

По відношенню – towards, regarding, concerning.

Позначати – to designate.

Потребує коректив – need adjustments/ modification

Практична цінність (дослідження) – practical applications.

Практично – nearly, virtually.

(у)Практичному плані – in actual fact, really.

Присвячена робота – (this work) contributes to/ represents/ enables.

Проводити дослідження з – to do/ to carry out research in/on.

Про це свідчить – this is proved/shown by...

Розрахована перш за все на – is designed primarily for.

Розробити (виробити) – to work out, draw out, to develop, to pursue.

Серед них – these include

Скласти проблему – to constitute a problem.

Скласти таблицю – to devise a table.

Спірний – при перекладі цього слова слід пам'ятати проте, що воно не однозначне.

У значенні „той, що викликає суперечки, полеміку” його перекладають як controversial, у значенні „сумнівний” - doubtful, disputed, pending issue.

Суб'єктивний – крім subjective слід пам'ятати і про інші варіанти: суб'єктивна думка – one person's opinion/independent views; суб'єктивний підхід – a biased approach.

Суцільна вибірка – consecutive selection.

Схема – diagram (хибний друг перекладача scheme частіше за все позначає план, комбінацію або навіть махінацію).

Схематичний підхід – a simplistic approach.

(у) Схематичному вигляді – in simplified form.

Тезис – argument, statement, point.

Теоретична значимість (дослідження) – theoretic significance/importance.

Тісно пов'язаний з – is closely related to

Той, що розглядається – the, this.

У зв'язку – given, але не in connection with.

Успішно (вдало) використовується – to be used to advantage.

Уточнити (думку, висловлювання) – to clarify [5].

Навчальне видання

ТОМЧАКОВСЬКА Юлія Олегівна,
СТРОЧЕНКО Леся Василівна,
ЄРЬОМЕНКО Світлана Василівна,
ТОМЧАКОВСЬКИЙ Олександр Георгійович

ОСНОВИ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ З ФІЛОЛОГІЇ

Методичні рекомендації для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія»

В авторській редакції

Підписано до друку 19.01.2024 р.
Формат 60×84 1/16. Папір офсетний.
Друк цифровий. Ум. друк. арк. 1,86. Обл.-вид. арк. 1,34.
Тираж 150 прим. Замовлення № 14-02/13.

Відділ реалізації. Тел.: (067) 542-08-01. E-mail: info@book.sumy.ua

ПФ «Видавництво «Університетська Книга»

40000, м. Суми, площа Покровська, 6

Тел.: (0542) 65-75-85. E-mail: publish@book.sumy.ua

www.book.sumy.ua, newlearning.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 7461 від 05.10.2021

Віддруковано на обладнанні ПФ «Видавництво “Університетська книга”»